

Sygn. akt III KK 272/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Dagmara Szczepańska-Maciejewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jerzego Engelkinga
w sprawie D. K.

ukaranego z art. 119 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 14 listopada 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść obwinionego
od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W.

z dnia 31 marca 2016 r., sygn. akt II W .../16,

**uchyła zaskarżony wyrok nakazowy w części dotyczącej
orzeczenia o karze i sprawę w tym zakresie przekazuje do
ponowego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W..**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem nakazowym z dnia 31 marca 2016 r. uznał
obwinionego D. K. za winnego popełnienia wykroczeń z art. 119 § 1 k.w., i za to

wymierzył mu karę 1 miesiąca ograniczenia wolności, na podstawie art. 119 § 4 k.w. orzekł obowiązek naprawienia szkody. Wyrok nakazowy nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 29 kwietnia 2016 r.

Od powyższego wyroku nakazowego kasację na niekorzyść obwinionego wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 21 § 1 k.w. polegające na skazaniu D. K. na karę 1 miesiąca ograniczenia wolności bez określenia, czy kara ta ma polegać na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne, czy też potrącaniu części wynagrodzenia za pracę oraz zaniechaniu określenia dalszych warunków wykonywania tej kary, tj. wskazania czasokresu w jakim ma być wykonywana praca na cele społeczne albo wysokości procentowej potrącanego wynagrodzenia.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie orzeczenia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym.

Zasady orzekania kary ograniczenia wolności za wykroczenie określają przepisy art. 20 i art. 21 k.w. W zaskarżonym wyroku nakazowym nie określono w jakiej z dwóch postaci ma być wykonywana kara ograniczenia wolności, tzn. czy ma polegać na wykonywaniu kontrolowanej nieodpłatnej pracy, czy też na obowiązku potrącania określonej procentowo kwoty wynagrodzenia, jak również nie wskazano w jakim wymiarze czasowym ma nastąpić wykonywanie pracy na cele społeczne, ewentualnie jaka część wynagrodzenia za pracę ma być potrącana na rzecz Skarbu Państwa. Oczywiste jest zatem, że określenie w wyroku tylko rozmiaru orzeczonej kary ograniczenia wolności, bez wskazania sposobu i zakresu, w jaki winna być ona wykonywana, stanowi rażące naruszenie art. 21 k.w., które ma istotny wpływ na treść wyroku, ponieważ czyni go *de facto* niemożliwym do wykonania, a przy tym w postępowaniu wykonawczym tego rodzaju uchybienie nie może być konwalidowane (por. wyroki SN: z dnia 4 sierpnia 2011 r., sygn. II KK 18/11, Lex nr 960520, z dnia 16 stycznia 2014 r., V KK 336/13, Lex nr 1418903).

W tym stanie rzeczy, uwzględniając trafny zarzut kasacji, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

kc